Hiç göğün bulutsuz / berrak olduğu bir günde güneşe bakmakta / görmekte bir sıkıntı çekiyor musunuz?” buyurdu. “Hayır, dediler. “Peki bulutsuz Ayın ön dördüncü gecesinde aya bakmakta / görmekte hiç zorlanıyor musunuz?

Ebû Hureyre -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: “Bazı insanlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e: “Ey Allah'ın rasûlü! Biz kıyamet gününde Rabbimizi görecek miyiz?” dediler. Rasulullah:“ Hiç göğün bulutsuz / berrak olduğu bir günde güneşe bakmakta / görmekte bir sıkıntı çekiyor musunuz?” buyurdu. “Hayır, dediler. “Peki bulutsuz Ayın ön dördüncü gecesinde aya bakmakta / görmekte hiç zorlanıyor musunuz?” Onlar: “Hayır, dediler. Rasûlullah: Nefsimi elinde tutana yemin olsun ki o ikisinden birini görmekte ne kadar sıkıntı çekiyorsanız Rabbinizi görmekte o kadar sıkıntı çekeceksiniz. Böylece kul, Rabbiyle karşı karşıya gelecek. Rabb Teâlâ: 'Ey filan! Ben sana ikram etmedim mi? Seni efendi yapmadım mı? Sana zevce vermedim mi? Atı, deveyi sana musahhar (hizmetçi) kılmadım mı? Reislik yapmana, ganimet malından dörtte bir almana müsaade etmedim mi?' diye soracak. Kul: 'Evet ey Rabbim!' diyecek. Rab Teâlâ: 'Benimle karşılaşacağını hiç düşünmedin mi?' diyecek. Kul bu soruya: 'Hayır!' karşılığını verecek. Rab Teâlâ da: Tıpkı (dünyada) senin Beni unuttuğun gibi!' şimdi bende seni unutuyorum diyecek. Sonra ikinci kul Allah'ın karşısına çıkar. Rab Teâlâ ona da: 'Ey filan! Ben sana ikram etmedim mi? Seni efendi yapmadım mı? Sana zevce vermedim mi? Atı, deveyi sana musahhar (hizmetçi) kılmadım mı? Reislik yapmana, ganimet malından dörtte bir almana müsaade etmedim mi?' diye soracak. Kul: 'Evet ey Rabbim!' diyecek. Rab Teâlâ: 'Benimle karşılaşacağını hiç düşünmedin mi?' diyecek. Kul bu soruya: 'Hayır!' karşılığını verecek. Rab Teâlâ da: Tıpkı (dünyada) senin Beni unuttuğun gibi!' şimdi bende seni unutuyorum diyecek. Sonra üçüncüye de aynısını söyleyecek. Kul: 'Ey Rabbim, sana, kitaplarına ve peygamberlerine inandım. Namaz kıldım, oruç tuttum, sadaka verdim!" der ve elinden geldiğince (Allah hakkında) hayır senâda bulunur. Rab Teâlâ: 'Bu hususta lehine şehâdet edecek biri var mı?' diye soracak. Kul: 'Hayır, yok!" diyecek. Rab Teâlâ: 'Şimdi senin aleyhine bir şâhit gönderilecek!' der. Kul kendi kendine: 'Benim aleyhime şâhitlik yapacak da kim?' diye içinden düşünür. Kulun ağzı mühürlenir. Uyluğuna: 'Haydi konuş!' denir. Uyluğu, eti, kemiği konuşup, onun amelini haber verirler. Bu, onun kendisi için bir özür aramaması içindir. Bu kimse, Allah'ın gadabına uğrayan münâfıktır."

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Bazı sahabeler, Yâ Rasûlullah! Biz kıyamet gününde Rabbimizi görecek miyiz?” dediler. Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara:“ Hiç göğün bulutsuz / berrak olduğu bir günde

güneşe bakmakta / görmekte bir sıkıntı çekiyor musunuz?" Yani: Güneşin apaçık yukarda olduğu onu görmenize engel olacak hiç bir bulut yok iken, dünyanın her bir yanına aydınlığının yayıldığı bir vakitte onu görmek için birbirinizle itişip kakışıp çaba sarfediyor musunuz? "Hayır, dediler. "Peki bulutsuz Ayın ön dördüncü gecesinde aya bakmakta / görmekte hiç zorlanıyor musunuz?" Yani: Gökyüzünde dolunayı görmenize engel olacak hiç bir bulut yokken apaçık görünürken onu görmek için birbirinizle itişip kakışıp, çaba sarfediyor musunuz? Onlar: "Hayır, dediler. Rasûlullah: Nefsimi elinde tutana yemin olsun ki o ikisinden birini görmekte ne kadar sıkıntı çekiyorsanız Rabbinizi görmekte o kadar sıkıntı çekeceksiniz. Yani: Güneş ve ayı görmekte bir şüphe olmadığı gibi O'nu görmekte birbirinizi yalanlamadan, muhalefet etmeden, tartışmasız ve şüphesiz apaçık, net olacaktır. Buradaki teşbih/ benzetme apaçık, netlik hususundadır. Öyleki onda en ufak kuşku duyacak bir şey yoktur. Yoksa diğer vasıflarında ve görünümünde benzeme söz konusu değildir. Allah Subhanehu ve Teâlâ yaratmış olduğu mahlukatına benzemekten münezzehtir. Sonra Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- kıyamette olacak bir sahneden haber vermiştir. Allah Subhanehu ve Teâlâ kulu ile karşı karşıya gelecek ona nimetlerini sayacak ve: Ey filan! Ben sana lutufta bulunup seni kavminin efendisi yapmadım mı? Sana zevce vermedim mi? Onunla senin aranda sevgi, rahmet, yakınlık, samimiyet kılmadım mı? Atı, deveyi sana musahhar (hizmetçi) kılmadım mı? Seni kavminin önderi kılmadım mı? Ganimet malından dörtte bir almana müsaade etmedim mi; cahiliye döneminde krallar ganimetin dörtte birini kendilerine alıyorlardı. Kul bu nimetlerin hepsini ikrar eder. Rabb Teâlâ: Benimle karşılaşacağını hiç düşünmedin mi?' diyecek. Kul bu soruya: 'Hayır!' karşılığını verecek. Rab Teâlâ da: Tıpkı (dünyada) senin Beni unuttuğun gibi!' şimdi bende seni unutuyorum diyecek. Sonra ikinci kul Allah'ın karşısına çıkacak. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Allah'ın ilk kula sorduğu sorunun ve kulun verdiği cevabın aynısını ikinci kul içinde zikretmiştir. Sonra üçüncü kulda Rabbinin karşısına çıkar onada aynı şeyleri sorar. Kul: Ey Rabbim, sana, kitaplarına ve peygamberlerine inandım. Namaz kıldım, oruç tuttum, sadaka verdim!" der ve elinden geldiğince (Allah hakkında) övgüde bulunur. Rab Teâlâ: " İşte burada dur" Yani: Kendi nefsine dilediğince sena ettin. Şimdi burada dur; sana amellerine şahit edecekler göstereceğiz. Sonra o kula şöyle denilecek: Şimdi senin aleyhine bir şâhit getireceğiz. Kul kendi kendine: Benim aleyhime şahitlik yapacak kimdir? diye düşünür. Allah Teâlâ kulun ağzı mühürler ve uyluğuna, etine ve kemiklerine: 'Haydi konuş!' denir. Uyluğu, eti, kemiği konuşup, onun amelini haber verirler. "Bu, onun kendisi için bir özür aramaması içindir" Yani: Allah Teâlâ azalarını konuşturarak onun aleyhine şahit tutacak ve işlemiş olduğu birçok günaha mazeret getirmesine engel olacaktır. Öyleki bu kimsenin sarılacağı hiçbir mazereti kalmayacaktır. Bu üçüncü kimse Allah'ın kendisine gazaplandığı münâfıktır."

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/10413